

DE TAAK VAN DE ORDE

28 januari 1955

Daar ook door de intelligentie nader wordt ingegaan op de mutaties in het bestuur, zullen wij voor deze keer het openingswoord van de Voorzitter in ons verslag opnemen, maar wij kunnen onze abonnees daarbij mededelen dat wij ons voortaan weer zuiver zullen bepalen tot datgene waarvoor wij ons orgaan in het leven hebben geroepen, nl. het woordelijk weergeven van hetgeen de intelligenties ons aan wijsheid wensen bij te brengen. Wij zijn ervan overtuigd dat wij hiermee in de geest van onze lezerskring handelen.

Voorzitter: Jhr. Mr. Sandberg. Ik heet u allen hartelijk welkom, en heb enige mededelingen te doen vandaag. In de eerste plaats dit: er is op de 23ste een bestuursvergadering geweest; daar is een rekening en verantwoording van de secretaris en van de penningmeester behandeld en goedgekeurd. De rekening en verantwoording aan de vrienden en donateurs rondgezonden, dus u kunt daar zien hoe de zaken staan.

Dan is u bekend dat er indertijd zijn vastgestelde de bepalingen van het Kerkgenootschap, dat onze Orde als een juridische vorm, zonder enige verandering in de bijeenkomsten, heeft gekregen. U weet dat de bijeenkomsten, zoals die tot nu toe gehouden worden, ons allen lief zijn en dat wij er niet aan denken daarin enige verandering aan te brengen. Maar juridisch was het nodig om vorm daaraan te geven. En in verband hiermede zal er ook een lidmaatschap worden ingesteld, een lidmaatschap met een vrijwillige contributie, waarbij iedereen voor zichzelf regelen kan hoe hoog die contributie moet zijn. Dus ook op dat punt houden wij onze oude stelregel van geen enkele dwang op onze medewerkers en onze vrienden uit te oefenen, vast.

Dan zal er dus, nadat dat is ingesteld, gehouden worden een algemene vriendenvergadering waar jaarverslag zal worden gegeven over 1954 en een programma over 1955. Wat het programma van 1955 betreft, is u al hier bij de ingang gegeven een inschrijvingsbiljet voor de nieuwe cursussen - ook verkrijgbaar: de Ruijterstraat 80 te 's-Gravenhage - die gehouden zullen worden. Onze geestelijke vrienden hebben de cursussen aangekondigd, en ik twijfel er niet aan of zij zullen bereid gevonden worden daaromtrent nog meer mededelingen te doen. Dat zijn cursussen over de menselijke psyche en over het wereldgebeuren. Wat dat precies inhoudt, zal door de geestelijke vrienden nader worden gezegd. Die cursussen zullen vermoedelijk gehouden worden op de 1^e maandag en de 1^e woensdag van de maand. Ze beginnen al in februari indien er voldoende deelneming is; is die er nog niet, dan beginnen ze in de maand maart. Met de deelnemers zal nog overlegd worden waar de cursussen zullen worden gegeven.

Dan is er op die bestuursvergadering nog een verrassende mededeling gekomen. Ik had als gewoonlijk, wetende dat die vergadering bij mij zou zijn, wat sigaren klaargelegd voor mijn vrienden Buitendijk en V. Eijkel, maar van Eijkel en Buitendijk zijn helaas niet verschenen omdat ze ons een brief hadden geschreven dat zij bedanken als voorzitter en secretaris van het bestuur. Ik geloof dat het met aller instemming zal zijn als ik vertel dat we op deze algemene vriendenvergadering hun een speciale hulde wilden bereiden voor de vele werkzaamheden die zij verricht hebben voor de Orde.

Als er iemand is die onze Orde een goed hart toedraagt, dat weten we allemaal, dan is het onze voorzitter die ik helaas nu als onze oude-voorzitter moet betitelen. U weet allen hoe hij van de eerste tijd dat de bijeenkomsten waren in de Volksuniversiteit in het kleine zaaltje, dat de bijeenkomsten waren in de Ruijterstraat, dat de bijeenkomsten waren hier, altijd, elke vrijdagavond weer, 5 lange jaren, u hier "licht, kracht en bewustwording" heeft toegewenst.

Ik geloof dat ik namens u allen spreek, als ik deze woorden dan namens u allen op hem van toepassing verklaar, dat hij licht, kracht en bewustwording ook nog verder op zijn weg moge

vinden. Ik hoop dat we hem vele malen in ons midden mogen zien en dat onze vriend geregeld onze bijeenkomsten, ook op de vrijdagavonden, die hem zo lief waren, zal bijwonen. Ik verzoek u allen als blijk van uw instemming, hem met een applaus te bedanken voor het vele werk dat hij gedaan heeft voor onze Orde.

(applaus).

Dat geldt natuurlijk ook onze vriend van Eijkel die daarbij inbegrepen is, want, als er iemand aan zijn zijde stond, dan was het onze vriend V. Eijkel die altijd voor het secretariaat en voor de kas van de vrijdagavonden heeft gezorgd en dit heeft gedaan met een toewijding die boven onze lof verheven is. Ook voor hem zou dan misschien een applaus mogen volgen.

(applaus).

Vrienden, ik heb nog enkele andere mededelingen, maar die zal ik voor de pauze bewaren, om niet te lang u te laten wachten op onze geestelijke vrienden en ik wens u ook deze avond een avond van licht, kracht en bewustwording.

DE TAAK VAN DE ORDE

Mijn waarde vrienden,

Wanneer deze avond een ander karakter draagt dan wij oorspronkelijk hadden gemeend, dan heeft u van de voorzitter daarvoor reeds de reden kunnen vernemen. Er zijn in ons bijzijn en met ons commentaar voorzien, een aantal besluiten genomen en ik meen dat ik in uw aller geest en ook in de geest van het bestuur kan handelen, wanneer ik ons standpunt in dit, ook voor u hier aanwezig, een ogenblik uiteenzet.

Dat hierdoor het oorspronkelijk voorziene onderwerp moet worden verschoven tot de volgende week, mag m.i. geen bezwaar zijn. Ik hoop dat u het in deze met mij eens zult zijn. Wij weten heel zeker dat we geen van allen, geest of stof, onfeilbaar zijn. En we weten evenzeer dat ons streven naar het beste ook inderdaad het enige is wat wij aan de wereld kunnen bieden. Ik meen te mogen vaststellen dat de beide bestuurders die zolang in de stof lief en leed met onze Orde hebben gedeeld, dit inderdaad hebben gedaan.

En wanneer bij hen de vraag zou mogen rijzen misschien: "ja, waarom is het voor ons zo pijnlijk geworden", dan kan ik alleen maar dit zeggen vrienden: Voor ons is het evenzeer pijnlijk soms, want ook bij ons gaat niet alles precies zoals wij het gaarne zouden willen. Wij zouden bv. op aarde een heel wat beter begrip wensen bij velen voor onze gedachten, ons werk en onze drijfveer. Dat wij deze teleurstelling gemeenzaam hebben, mag u ongetwijfeld een bewijs zijn dat hier geen sprake is van enige fout uwerzijds of van fouten van anderen. We streven naar de bewustwording van de mensheid; we hebben dit gezamenlijk gedaan en ik ben ervan overtuigd dat wij ook gezamenlijk dit verder zullen dragen, al is het dan ook dat in de stof uw verhouding t.o.v. de Orde zelf officieel iets veranderd is. Hierdoor was het dan de eerste keer dat wij met een beperkt en betrekkelijk jong bestuur, in vergadering tezamen kwamen, waarin wij o.a. moesten bespreken het programma voor 1955. En in dit programma zijn ongetwijfeld een aantal nieuwe punten naar voren gekomen, ofschoon het nog te bezien staat in hoeverre van beide kanten naar voren gebrachte voorstellen te verwerklijken zijn.

Ik wil u echter wel alvast een kleine tip van de sluier oplichten. Ten eerste aangaande de cursussen en nieuwe cursussen die erbij komen. Het is onze bedoeling om een groter aantal maandelijks cursussen, wanneer het nieuwe seizoen, zoals dat heet, dus na september weer begint, te gebruiken om bij diegenen die niet voldoende van dit werk weten, dieper door te kunnen gaan op de problemen die hun belangstelling vragen.

Bij wijze van proef - ik geef dit eerlijk toe - hebben wij twee cursussen opgegeven, waarvan de ene zal handelen over de menselijke psyche. Hier zullen we trachten om in de eerste plaats inzicht te geven in de werkelijke verhoudingen die bestaan tussen karakter, bewustzijn, onderbewustzijn en geest, voor zover dit mogelijk is. Daarnaast hopen we te kunnen behandelen verschillende zielkundige problemen en de invloed ook die het psychische kan hebben op het lichaam met alle vaak onaangename gevolgen van dien. In deze cursus zullen we misschien ook terloops kunnen komen op de relatie met het oneindige. En zeer zeker zullen we niet nalaten te betonen dat verdraagzaamheid en naastenliefde ook voor een gezond zielenleven noodzakelijk zijn. Daarnaast menen wij u een groot aantal ongetwijfeld belangwekkende feiten te kunnen bieden die voor uzelf en uw leven misschien nieuwe mogelijkheden openen.

Daarnaast krijgen wij dan het wereldgebeuren. Hier is natuurlijk van tevoren niet precies vast te stellen wat behandeld zal worden. Echter ligt het in de bedoeling op deze cursus te behandelen de economische en politieke verhoudingen zoals deze zich in de wereld ontwikkelen. We denken te beginnen met een kort overzicht waarin de ontwikkeling vanaf 1700-1800 tot heden wordt geschetst, daarmee een grondslag gevende voor de verdere betogingen die wij op zullen bouwen. Wij hopen in deze cursus van gelegenheid gebruik te maken om commentaren te geven op het ogenblik bestaande en actuele omstandigheden, en zullen trachten u te bewijzen in deze, dat naast vele ongetwijfeld ongewenste stromingen, de moderne tijd, het moderne wereldgebeuren, toch leidt tot een grotere geestelijke bewustwording en een grotere geestelijke verdieping.

Dan hebben wij in overleg met het bestuur verder nog iets besloten en ik weet niet of het verstandig is om dat nu direct te openbaren. Ik zal het dan ten dele doen. We weten dat er zeer veel vrienden en vriendinnen zijn, die behoefte hebben aan een meer persoonlijke raad. Wij weten anderszins dat het niet gewenst is die persoonlijke raad zonder meer in het openbaar te geven, daar dit aanleiding wordt tot sensatie zoeken en het karakter van de bijeenkomsten o.i. zeer sterk zou drukken. Als gevolg hebben we gemeend aan het bestuur voor te mogen leggen een comité bijeen te brengen waar degenen uwer, die werkelijk geestelijk of stoffelijk belangrijke problemen hebben, deze voor kunnen leggen, waarna wij dan - dit gebeurt alles onder strikte geheimhouding overigens - zo nodig een verdere toelichting op het probleem zullen geven, indien dit niet stoffelijk op te lossen is.

Velen van u zal dit ongetwijfeld een omslachtige wijze van werken lijken, maar anderzijds willen we het sensationele karakter voorkomen. En waar wij, zoals wij tot nog toe hebben gedaan, ons verre houden van de waarzeggerij, dan lijkt ons dit toch wel zo wenselijk. Wij hebben verder met vreugde vastgesteld dat lang bestaande, ook reeds bij vorige bestuurders bestaande plannen voor gezelligere bijeenkomsten en onderlinge activiteiten door de verandering niet gestuit zijn en al de idealen die al jaren bestonden bij onze medewerkers in de stof langzaam maar zeker de mogelijkheid tot verwerkelijking beginnen te tonen.

Het is in zekere zin voor ons een betrekkelijk grootse gebeurtenis. In de eerste plaats hebben we uit organisatorische en stoffelijke overwegingen afstand moeten doen van de volledige ongeorganiseerdheid die ons tot nog toe zo dierbaar was. En wij hebben onszelf eigenlijk tot deel laten verklaren van een kerkgenootschap. Het was noodzakelijk dat deze vorm werd gekozen, waar zij nog het dichtst komt bij onze idealen. Echter wanneer wij al een kerkgenootschap zijn, onthoudt u dan dit: een kerkgenootschap dat niemand moet dwingen om te aanvaarden, dat niemand dwingt om te aanvaarden, dat niemand tot lidmaatschap zal werven, dat niemand wil wegzenden vanwege een of andere ketterij, maar een kerkgenootschap misschien toch in die zin, dat we hopen dat de leden gezamenlijk zullen willen blijven streven naar geestelijke bewustwording en de praktische uitoefening van grote kosmische wetten, waaronder de naastenliefde zeer belangrijk is.

Wanneer iemand uwer bezwaren heeft daartegen, dus tegen deze vorm, niemand zal u dwingen om zich lidmaat van dit genootschap te noemen. Het behoeft echter voor u meen ik, geen reden te zijn om onze avonden dan verder te schuwen.

Het bestuur zal zeker trachten de meest juiste weg te bewandelen, en zo ook in deze nieuwe organisatorische vorm iedereen datgene te geven wat, gezien de stoffelijke noodzakelijkheden en de nieuwgekozen vorm, binnen het mogelijke blijft.

En nu ik toch zo bezig ben te praten over ons werk en wel over het werk dat speciaal hier in deze groep wordt verricht, mag ik misschien nog even wijzen op werk dat wij ook elders doen. Wij hebben zondagmiddag, in uw tijd zal het ongeveer geweest zijn twee uur/half drie, een bijeenkomst meegemaakt waar een groot aantal personen aanwezig was die toch tot de meer ingewijden behoren. Wij hebben met ware vreugde vastgesteld dat het streven van de Orde in velerlei wijze van uitdrukking, op aarde hand over hand toeneemt. In de sterke binding aan de stof die op het ogenblik deze wereld zo schijnt te beheersen, leeft de geest en is ook onze Orde sterk en sterker dan ooit, door de steun die we mogen verwerven, verwerven van andere broedersschappen die ons in onze taak bij zullen staan.

Voor degenen die het interesseert kan ik een paar groepen noemen: Broeders van het Apostolaat, Broeders van de Ster, Broeders van het Alziend Oog, de Witte Broeders en de Dienende Gemeenschap van de Grijze Broeders, alle Orden in de geest bestaande. Wij zijn blij dat deze samenwerking tot stand mocht komen, want ook hierdoor zullen wij nog meer dan voorheen in staat zijn om u alle geestelijke bijstand te verlenen die nodig zou kunnen zijn.

En nu ik, niet zonder zekere trots, dit laatste bekend heb gemaakt - ik vind het een grote eer dat onze groep waardig gekeurd is in deze grote gemeenschap mee te werken - kunnen we overgaan tot de orde van de dag. In mijn inleiding heb ik tevens al het gebruikelijke verwerkt; ik hoef u dus niet meer te wijzen op het feit dat u zelfstandig na moet denken.

Ik wil dan vandaag spreken, in tegenstelling met wat wij hadden gedacht, over:

HET STREVEN VAN DE MENS EN HET DOEL DAT HIJ BEREIKT

In alle mensen, in alle mensheid, is eeuwig een drijvende kracht aanwezig die de mens voortjaagt in een richting waar hij soms aarzelend stil voor staat. Men vraagt zich wel eens af: "is dat goed?" En men neemt zich voor dit te beperken: zo is mijn mening en anders niet. En toch zijn er altijd weer van die vreemde krachten in jezelf die je ondanks alle nuchterheid verder drijven in een richting die je voor jezelf niet eens meent te kunnen verantwoorden.

Dit duurt een lange tijd, want het streven en de richting van het streven liggen in de mens. De mens wordt getrokken door al hetgeen wat licht is, niet omdat het licht zijn enig doel is, zijn doel ligt verder, maar omdat het licht hem aantrekt als een mot misschien door de vlam wordt aangetrokken; ze kan haar niet weerstaan. En in zijn weten, in zijn denken, zijn voortdurend die krachten merkbaar. En dan komt er een moment dat je met een geloof in je hart zegt: nu weet ik welke weg ik moet gaan. Je richt je hele leven en streven naar het doel en je gaat verder ten koste van alles, en menig offer en menige bitterheid kost het je. En dan aan het einde staat de teleurstelling. Dat is altijd zo; de mens denkt dat als hij streeft, dat hij God zal bereiken zonder verdere moeilijkheden, dat alleen het bereiken van het doel noodzakelijk is en misschien zelfs niet.

Waarde vrienden, geloof mij, elk streven wordt gebroken door de teleurstelling, elk streven kent een periode waarin of de wereld buiten je of jijzelf niet meer mee kunt komen, dat je zegt: "ja, maar hoe moet ik nu en waar wil ik nu naartoe?" En dat je, kijkend naar de dromen die je in je draagt, zegt: "er is in mij veel gebroken". Dan denk je dat het nu voorbij is en je neemt je voor om nooit, nooit meer je te laten leiden door enig idealisme: "ik hou me wel op de achtergrond en ik doe het kalm aan".

Arme mens, met zulke gedachten. In je leeft iets van de lichtende kracht, daar kun je niet aan ontsnappen, daar moet je volgen. Voor je het weet heeft zich een nieuwe gedachte in je opgebouwd, een nieuw streven. Wanneer je eerlijk bent, geef je de fouten van het verleden misschien toe en anders dan probeer je ze te bemantelen, maar er is een nieuw doel; je wilt verder. Je gaat verder, mens, niet alleen omdat je wilt, maar omdat je niet leeft wanneer je geen doel hebt, waarnaar je kunt streven. Dat geldt voor de geest en dat geldt voor de stof, dat geldt voor iedereen; je moet streven, dat gaat niet anders.

En dan bouw je opnieuw je heerlijke luchtkastelen, je streeft, je ziet vooruitgang, je bent vrolijk en dan valt de hele zaak weer in puin en weer en weer. En elke keer vraag je je af: ja, maar waarom ik, waarom is dit voor mij noodzakelijk? Wel mens, dat komt omdat je je doel niet erkent. Het doel van de mens is niet het bereiken zonder meer, het is, zoals de woorden vaak hier hebben geklonken: kracht, licht en bewustwording.

Kracht: men moet leren sterk te staan in de werveling der gebeurtenissen, men moet leren zichzelf te beheersen, men moet leren dat de wereld met al haar schijnvormen niets betekent wanneer je sterk in jezelf bent.

Licht: want als je het goddelijke niet ziet in de wereld, in de dingen, in alles, zelfs in hetgeen wat je kwaad vindt, dan mens, dan is de wereld zo somber en zo bitter en dan zou je in het duister vervallen voor je het weet.

En bewustwording: stel dat uw streven u in eenmaal zou brengen naar een vervulling, dat ge in gezapige rust u neer zou kunnen zetten en zeggen: "ziezo, dat is volbracht", wat zou je dan verder doen?

Het doel breekt, het breekt wanneer het soms de bereiken zo dicht nabij lijkt, wegvallen al die dingen waar u op gerekend hadt, wat zeker was, en waarom? Omdat, mijn vrienden, anders stilstand zou komen. Men laat u een ogenblik deze teleurstelling ondergaan als een deel van uw lot, omdat ge hierdoor moet komen tot een nieuw streven, een streven dat met het bereikte, met al wat u geleerd heeft, hoger kan liggen en dichterbij het ware licht.

Als u wilt weten wat uw doel is, zal ik trachten het u te zeggen. Nu weet ik niet of die woorden kunnen doordringen, of beter gezegd de gedachte kan door kunnen dringen door de mantel van woorden en de stomtheid waarmee noodzakelijkerwijze een stoffelijk instrument begaafd is, omdat het van stof is. Een mens moet streven naar God. Een mens streeft niet naar een bepaald punt of doel dat buiten hem ligt. De mens streeft naar bewustzijn, dat hem zijn plaats, zijn werkelijke plaats in het geheel van de schepping zal wijzen. De mens streeft naar het moment dat hij, een bewust deel van het goddelijke werk en zijn, zich verder mag uiten, opgenomen in het goddelijke, werkend in en uit het goddelijke en levend in de vrede van het goddelijke.

En daarom moet hij veel mislukken, daarom moet er veel in stukken vallen, daarom moeten teleurstelling en de vreugde elkaar afwisselen, daarom moet het streven steeds vernieuwd worden en daarom moet de bitterheid uit het hart gebannen zijn, telkenmale weer, en moet men telkenmale weer, ondanks alles, in staat zijn opnieuw te bouwen, opnieuw te zoeken in groot vertrouwen naar de daad die het "ik" verder brengt, verder in deze eeuwige gang, opdat ons streven ons eens moge leiden tot een waar bewustzijn van het goddelijk deel dat in ons leeft en waarvan wij slechts de uiting zijn.

Ik hoop, mijn vrienden, dat u mij deze afwijking niet kwalijk genomen heeft, maar ik meende dat juist op dit moment en deze plaats dit van pas kwam.

Ik dank u voor uw aandacht.

Goedenavond.

DE GROTE WITTE BROEDERSCHAP

Goedenavond vrienden,

Nou, het tweede onderwerp is, zoals gebruikelijk, een onderwerp dat uzelf mag bepalen, dus, ik ben benieuwd.

Reactie: Voorzitter. Ik heb hier van een vriend uit Amersfoort een brief ontvangen met het verzoek om u een vraag te stellen en die zegt het als volgt: De door u opgezonden verslagen van de "Orde der Verdraagzamen" heb ik alle met belangstelling gelezen. Wat mij speciaal opviel was dat een van deze verslagen melding maakte van de "Grote Witte Broederschap" waarvan er verschillende leden over de gehele wereld verspreid zijn en waarvan volgens de vraagsteller het Hoofd in de Gobiwoestijn verblijf zou houden. Dit hoofd zou ook de Vertegenwoordiger zijn van de Heerser van de wereld. Door de intelligentie werd dit tegengesproken, het hoofd zou niet in deze woestijn zijn, omdat deze woestijn onbewoonbaar is. Volgens de Oosterse leren evenwel is deze verblijfplaats daar wel en daar ook altijd geweest maar op de etherische gebieden, boven het fysieke gebied dus. Er wordt bij vermeld dat door iedereen die het etherische gezicht heeft ontwikkeld, zich daarvan kan overtuigen.

Nu zou ik graag deze Intelligentie verzoeken niet alleen dit nauwkeurig na te gaan maar daarbij ook in overweging te nemen zichzelf veel meer op de hoogte te stellen van wat deze Broederschap voor de mensheid betekent, de aard ervan, hoe ze werkt, en iets te zeggen van de voornaamste werkkring van haar Leden. Volgens het Oosten is deze Broederschap het Innerlijk Bestuur van de Wereld en is het dus voor iedere geestelijk georiënteerde groep, waaronder ik de "Orde der Verdraagzamen" reken, zeker van het grootste belang hiervan zoveel mogelijk op de hoogte te zijn. Dit geldt voor de "Orde" nog des te meer omdat een van de leden staat achter alles wat met het ware Spiritualisme te maken heeft; het ontstaan ervan in onze moderne tijd is zelfs voor een groot deel aan Hem te danken; Hij wordt in dit verband zelfs bij naam genoemd.

Antwoord: Dat is voor mij een heel aardig geval, ja. Nu zou ik dan de volgende punten naar voren zullen brengen, allereerst:

De Oosterse overleveringen en legenden waar de briefschrijver zich op betreft, zijn van oudere oorsprong en datum. De legende van de Koning der Wereld en zijn vertegenwoordiger die woont in de Gobiwoestijn, is al terug te brengen tot ongeveer 800 na Christus, wanneer we deze overlevering reeds terugvinden. Zij is naar het Westen gekomen in de jaren 1870-1890. Daaruit blijkt wel dat deze geschiedenis op het moment reeds wat bedagd of bejaard is, en ongetwijfeld heeft de schrijver geen rekening gehouden met het feit dat ook voor de grootmachten van het Witte Broederschap, die, zoals hij zeer juist zegt, het werkelijk bestuur deze aarde uitmaken, het noodzakelijk is om zich aan te passen aan de omstandigheden.

Nou, en dat hebben ze dan ook gedaan. In verband met een groot aantal gebeurtenissen, was het niet meer mogelijk om de contacten en bijeenkomsten die, in tegenstelling tot wat schrijver zegt, niet alleen op esoterisch of etherisch, maar ook op stoffelijk gebied plaatsvond, ook in de woestijn Gobi, o.a. bij een van de oude steden, dat deze daar verder plaats zou vinden in die volheid en grootheid die tot nog toe het gebruik was geweest.

Als resultaat begon de Broederschap langzaam maar zeker een aantal van haar plaatsen van bijeenkomst te veranderen. Zij verplaatste deze naar velerlei gebied en wij kunnen zeggen dat ze op het ogenblik weer haar oudste woningen voor een groot gedeelte betrokken heeft, zover dit de stoffelijke plaats en omgeving betreft. De woestijn Gobi is op het moment niet meer bewoonbaar, ook niet voor dezen, om de volgende redenen:

In de eerste plaats was de invloed die in Gobi het sterkste op de voorgrond kwam, de invloed die van Tibet, magisch gezien, daarheen straalde en waar een wisselwerking tussen bestond.

De Potala heeft de Witte kracht verlaten en het is waarschijnlijk dat de huidige Dalai-Lama de laatste zal zijn die in Lhasa regeert. Een groot aantal van de Witte kloosters heeft zich teruggetrokken, gedeeltelijk over de Indiase grens, anderen zijn verdergegaan en leden daarvan hebben o.a. Europa, Zuid-Amerika en Zuid-Afrika bezocht en daar nieuwe woonplaatsen gevonden. Dit zover het stoffelijke betreft.

Nu is het zo, dat de geest en de heersers in de geest, vriendelijk genoeg zijn om zich naar de stoffelijke mogelijkheden te schikken, en gaan deze krachten zeker niet een strijd aan met het zwart-magische en demonische, wanneer dit niet noodzakelijk is. In het bewuste gebied nu, is deze strijd op het moment van zodanige aard, dat van een rustige samenkomst, ook in de sferen zelfs, geen sprake kan zijn voor juist deze lichtende wezens. Het resultaat is, dat ik inderdaad moet bevestigen wat gezegd werd, dat er van een verplaatsing sprake is.

Ik ben het echter geheel met briefschrijver eens, dat één van de grootmeesters, die niet in de stof verkeerd, staat achter het spirituele werk en zeer zeker op alle werkzaamheden, ook de onze, een zeer grote invloed uitoefent; dat ons werk voor een gedeelte inderdaad geleid en wordt bepaald door de Witte Broederschap, waar zij ons uiteindelijk de mogelijkheden verschaffen vaak, om ons te uiten en anderzijds ons verzoeken in een bepaalde richting te werken. Dat geldt niet alleen voor ons, maar voor praktisch alle geestelijke groepen van groter belang. Waarmee ik natuurlijk niet zo verwaand wil zijn om mijzelf hier te declameren, of hoe het heet, te declareren, als zijnde lid van een groep van groot geestelijk belang, hoor. We zijn nog maar kleine jongens maar we beginnen het toch te leren misschien.

Als resultaat blijft me alleen over, over het werken dezer genootschap iets te vertellen. En nu zal ik dat doen zover als ik dat hier durf in deze gemeenschap, eerlijk is eerlijk. Geen mens brandt graag z'n vingers, ik ook niet. Dus, deze Broederschap bestaat uit de oude ingewijden en zij bestaat waarschijnlijk, ofschoon ik dit niet zeker weet, uit de Geleidegeesten die in het Lemurisch tijdperk optraden plus een aantal van de ingewijde priesters uit het Atlantisch tijdperk die nog steeds op deze aarde meewerken en vanuit de sferen daarop grote invloed uitoefenen.

De aardse deelnemers van deze Witte Broederschap, zowel als de geestelijke deelnemers, behoren allen tot de ingewijden, tot de adepten, en hun taak is in de wereld, het verloop van de gebeurtenissen zoveel mogelijk zo te regelen, dat voor de mensheid een bewustwording mogelijk is en een bevrijding van het zuiver stoffelijke. Het is ons bekend dat ze o.a. ingegrepen hebben op vormmutaties in de oude tijd, dat zij zeer veel openbaringen hebben gegeven of hebben doen geven en deze voortdurend nog aanvullen. Het is ons bekend dat deze Broederschap niet alleen politiek en kerkelijk en esoterisch invloed uitoefende, maar evenzeer vaak zich als taak stelde uitvinders te helpen in een bepaalde richting en schrijvers te voorzien van materialen.

Kort en goed, hun werk is veelomvattend en kan gezegd worden te zijn een voortdurend richten van het geestelijk denken van de mens. Naast natuurlijk de algehele taak, zien we bepaalde aspecten speciaal op de voorgrond komen. Enkele daarvan zijn het bevorderen van geestelijke werkzaamheden van bepaalde groepen, esoterische scholen, een uitzoeken van degenen die het rijpst zijn in deze scholen, die over het algemeen ook een zekere lichamelijke scholing vragen, en hen op te leiden tot medewerkers van de Broederschap.

Zij kennen een eigenaardig systeem van inwijding waarbij bij bepaalde perioden broeders plotseling in stoffelijke vorm verschijnen in stoffelijke vorm op de aarde, rondgaan en gedurende deze periode een of meer personen, die misschien nog nooit van haar gehoord hebben, opzoeken, hun een naam geven plus een bepaald woord of een zekere inwijding. Degenen die dit hebben ontvangen, staan in voortdurend contact en kunnen worden geacht te zijn de plaatselijke vertegenwoordigers van de broederschap zelf. Haar organisatie gaat zo hoog dat het mij moeilijk valt haar geheel te overzien. Ik meen dat wij aan kunnen nemen dat als grootste Heer of heerser in deze broederschap staat een geest die wij de wereldgeest zouden kunnen noemen en dat hij als zodanig dus in onmiddellijk verband staat met het totale leven dezer wereld en het leven van de zon.

Wij nemen aan dat een aantal van deze wezens die tot de Witte Broederschap behoren en op aarde actief zijn hun woonplaatsen in de zon hebben. Dat kan ik niet met zekerheid zeggen, maar we nemen het aan. Daaronder vinden we een groot aantal geesten uit de zeer hoge sferen, die voor een deel althans regelmatig in de lagere sferen vertoeven, ook in lichamelijke vorm op aarde zich vertonen wanneer dit noodzakelijk of gewenst is.

We weten dat ze op aarde een aantal kloosters bezitten met grote bibliotheken, die ook thans nog bestaan en vaak door onwetenden voor de Broederschap in stand worden gehouden. Wanneer het hun de geschikte tijd lijkt, dan leiden zij vaak de mensen ertoe bepaalde opgravingen te doen, bepaalde ontdekkingen uit de oudheid, evenzeer als ze hun aandacht richten op bepaalde omstandigheden die tot nog toe aan de mensheid niet bekend waren. Zij zullen in sommige gevallen zelfs een oorlog forceren om hierdoor bepaalde kwade toestanden definitief de wereld uit te helpen. Zij zullen aan de andere kant steeds proberen om alle menselijke leed te verzachten wanneer daar een redelijke aanleiding en mogelijkheid voor is.

Ik mag dus, geachte briefschrijver, zeggen: zoals we beiden weten - toevallig ken ik de schrijver in kwestie - zoals wij beiden weten, omvat het werk van de Broederschap meer, maar dit meer, zoals u ook bekend zal zijn, is niet bestemd voor de openbaarheid of geschikt. Wij weten echter beiden dat op het ogenblik, kortgeleden, een van de broeders van de Orde die in Nederland vertoefde, wederom vertrokken is. Wij weten ook dat hij een bepaalde taak heeft achtergelaten voor een aantal personen, een taak die op geestelijk gebied ligt. En ik meen dat wij beiden beseffen welk een grootse slag op het ogenblik geleverd wordt met geestelijke krachten om de demonische invloed die van de mens, door zijn verkeerd gericht denken, grotendeels aantrok en schiep, te verdrijven, opdat het nieuwe, het zuiver geestelijke licht, de aarde kan doordringen. En ik geloof dat briefschrijver wel heeft meegemaakt het ademloze moment, wanneer de heerser der wereld, zo de legende zegt, een ogenblik verzinkend in zichzelf, slaapt en dan puttend uit de oneindigheid zijn raad spreekt tot zijn raadslieden, die dan geopenbaard worden door de opperheer van de Witte Orde.

Maar laten wij goed beseffen dat niet al hetgeen uit de oudheid hierover geopenbaard is, juist is. En ongetwijfeld zal briefsteller in de gelegenheid binnenkort zijn, of misschien reeds in de gelegenheid geweest zijn, om bepaalde correcties op zijn zienswijze te vernemen van een zijde die hij misschien meer deskundig acht dan wij, ofschoon ik hierover in feite misschien met hem van mening zou willen verschillen.

Ik hoop dat ik daarmee aan het gestelde verzoek voldaan heb. En wat u betreft, mijn waarde vrienden - ik heb het natuurlijk voor u ook gezegd - zou ik alleen nog dit willen zeggen: wij weten dat er grote en wijze geestelijke krachten zijn die ons allen regeren en besturen, die ons trachten te leiden op de goede weg, maar we weten toch ook dat we zelf moeten weten of we "ja" of "nee" zeggen daartegen. Wie "nee" zegt, die krijgt er nog wel eens spijt van; wie "ja" zegt, moet eerst voldoende inzicht verwerven om inderdaad daadwerkelijk mee te kunnen werken. Hoe komt u dat inzicht krijgt en waar? Er zijn duizend gelegenheden. Wij kunnen u een klein eindje op weg helpen, en hebben wij u de eerste trede opgeholpen, ach, dan vindt u wel weer iemand die u de tweede trede ophelpt. Alles bij elkaar zou het helemaal niet gek voor ons zijn als we wat dichter bij de Orde kwamen te staan, want dan zouden we begrijpen waarom de wereld is zoals ze is en waarom de gebeurtenissen en ontwikkelingen juist in een bepaalde richting wijzen en niet anders.

En, niet om het een of ander, maar het is soms wel eens nodig, want anders zou je er wanhopig onder worden. Maar het heeft allemaal een doel en de totale lijn van de gebeurtenissen die wordt geestelijk zoveel mogelijk geleid. Dat hangt van u af en van iedereen, of men ten goede wil reageren en dus de besluiten van de heersers van de wereld en dus ook van de Witte Broederschap uitvoerbaar blijken op korte termijn, dat zijn altijd weer plannen die op uw vrijwording, op uw geestelijke bevrijding en verlichting en bewustwording zijn gericht, en die kunnen worden volvoerd.

En hoe eerder we klaar zijn, hoe minder zij de tegenstijldigheden in de wereld tot uiting behoeven te brengen en te trachten die verder door te laten gaan, want dan is er geen ellende nodig om de mensen weer tot inzicht te brengen, dan doen ze het zo wel.

Nou, ik hoop dat ik het daar aardig genoeg mee gedaan heb.

Reactie: Dank u wel.

Antwoord: En nu zou ik wel eens willen weten of ze daar op de tweede rij het er al over eens zijn of ik het wel of niet ben?

(Gelach). (Het betreft hier de intelligentie Henri, die gewoonlijk de gestelde vragen op een hem eigen, geestige wijze beantwoordt).

Nou, hij is het, het is zo, hoor. Maar op mijn manier vandaag, hè? En in deze vorm hoop ik tot tevredenheid, althans van de meesten, dit heb kunnen toelichten. Nou dan zou ik zeggen: gaat u maar pauzeren, dan kunt u na de pauze nog een hele hoop vragen stellen.

Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Nou, nadat de centenbak aan de beurt is geweest (de voorzitter had aan deze voorafgaande nog even het woord gevoerd) kom ik er ook bij en ik heb in tegenstelling met de voorgaande spreker op het ogenblik geen stoffelijke maar geestelijke waarde te vragen, n.l. "vragen", maar vragen die niet van aard persoonlijke mogen zijn, zoals u het waarschijnlijk al lang weet. Ik moet het alleen maar bij vertellen. Laat eens kijken wat er in de VRAGENBUS zit.

Vraag: Voorzitter: Er is van verschillende kanten de vraag gedaan, of het in de bedoeling ligt van de geestelijke vrienden om een toelichting te geven op de beide schilderijen die achter u hangen. Ik weet niet of u dat nú wil doen of dat u een andere keer daarvoor wilt houden, maar deze vraag meen ik naar voren te mogen brengen.

Antwoord: Er is geen bezwaar tegen, maar ik zou zeggen, het is "vragenrubriek". Waarom stelt u dat nu niet eens een keer als tweede onderwerp? Want als we per slot van rekening dat uit willen gaan rafelen, in het ene geval de kwestie van de kosmische kernen, nietwaar, met de mens en de geest erbij, dat is op zichzelf al goed voor drie lezingen als je het uit wil gaan buiten.

Nou, en aan de andere kant de werkelijke betekenis waar de offergeest wordt uitgedrukt in de kern van de Orde der Verdraagzamen, waardoor ze één wordt met de rest en hoe zij groeit uit de rozen van de wijsheid. Enfin, dat is ook een heel verhaal. Als je dat allemaal gaat vertellen.

Vind u het erg dat ik het zo afdoe?

Reactie: Voorzitter: Nee, zeker niet.

Vraag: Onlangs hoorde ik over de radio een rooms-katholiek priester een vraag beantwoorden over het "sacrament der biecht." De spreker zei dat de biecht door Jezus was ingesteld en voerde daarvoor aan Joh. 20:23 "Zo gij iemands zonden vergeeft, dan zijn ze vergeven; zo gij iemands zonden houdt, die zijn ze gehouden." Volgens deze priester betekent dit dat zonden dus beleden moeten worden, anders kunnen ze niet "vergeven" of "gehouden" worden. Naar mijn mening klopt hier iets niet. Zou je hier iets over willen zeggen?

Antwoord: Ja, het lijkt wel op de titel van een boek dat een tijd geleden op de markt kwam, wie was het ook weer? H. Freckmar, hé? Die dat uitgaf, daar klopte ook iets niet.

En ik meen zelfs dat Havank zich ook nog aan zo iets dergelijks heeft schuldig gemaakt. O, het verwondert mij dan ook te horen dat de derde in het trio een katholiek geestelijke is.

Maar we kunnen de zaak eenvoudig stellen. Wie kan zonde vergeven? Alleen degene tegen wie ze begaan is. Zo, indien u een ander zijn schuld vergeeft, wat uw plicht is, dan is de ander van die last bevrijd omdat u hem vergeven heeft en dus geen schuld t.o.v. u meer bestaat. Wie gij de schulden zult vergeven, die zijn ze vergeven, d.w.z. daar is weer een evenwicht hersteld, een geestelijk evenwicht en deze mens kan weer overeind komen.

Vergeeft u niet, dan zal die persoon een volkomen tegenwaarde moeten stellen en daar gelijktijdig bij al hetgeen in uw leven ontstond, door zijn zonden mede moeten overwinnen. Dus sterven zijn ze gehouden. En ofschoon ik het eerlijk eens ben met het feit dat de biecht - ofschoon de openbare biecht mij meer bevalt in dat opzicht nog dan de oorbiecht hoor - psychologisch een buitengewoon grote waarde heeft, wil ik er dan meteen even op wijzen dat de manier waarop het werd uitgeoefend vanaf de vroege Christenheid, zeer zeker wijst op voor-christelijke praktijken, dus dat de biecht al heel oud is.

Wanneer u zich de moeite getroost bv. om de muurtekeningen van bepaalde Egyptische graven, priestergraven, na te gaan, dan vindt u daar ook de priester die de biecht afneemt. En wanneer u zich verder de moeite getroost om te lezen over de Azteken en de Tolteken, dan vindt u ook daar de oorbiecht en zelfs in de Potala hebben ze op het ogenblik een biecht en als je genoeg betaalt mag je het per telefoon ook doen; ze zijn daar erg modern.

Ik wil hiermee de waardigheid van de biecht zelf niet naar beneden halen, maar alleen wijzen op het feit dat de interpretatie die de katholieke kerk eraan geeft o.i. voor aanvechting vatbaar is en dat de instelling zelf o.i. eerder gewaardeerd moet worden in haar psychologische waarde, dan dat we haar met de aangehaalde spreuk kunnen verklaren als zijnde goddelijk voorgeschreven. Eenieder kan hieromtrent van mening verschillen, maar wat mij betreft hou ik mij eraan vast: vergeef eenieder die tegen je zondigt, dan zullen je eigen schulden je ook wel vergeven worden. En wanneer jij de mensheid maar vergeeft, zal God wel vergeven wat je tegen God misdaan hebt, maar op het moment dat je zelf een ander niet vergeeft, kan geen enkele biecht en kan geen enkel sacrament je van je schulden bevrijden.

Bovendien bestaat vaak onder de katholieken - niet in de kerk zelf, maar onder de katholieken - de misvatting dat als je iets maar biecht, dat het voor elkaar is, en dat is in de simpelheid van de mensen wel eens zover gegaan dat er iemand was die eerst een moord biechtte, absolutie ontving en zijn boete voor deed en daarna rustig de kerk uitstapte om de moord die hij nog niet begaan had verder te volbrengen; toevallig lag de kerk eerder op zijn weg.

Dergelijke misvattingen zoals die bij de gelovigen kunnen bestaan en in de Middeleeuwen ook vaak bestonden, die zou ik toch graag uit de weg geruimd zien. Een biecht dat is alleen maar iets dat van kracht is wanneer jezelf in staat bent eenieder die tegen jou gezondigd heeft te vergeven, dat is punt één, en ten tweede: volledig overtuigd bent dat hetgeen wat je gedaan hebt foutief was, dus dat je het niet meer zult doen, en ik geloof dat wanneer de toestand in ons bestaat ook zonder dat, de vergeving van onze schulden die wij tegenover het goddelijke maken wel een feit is. Ik ben er tevens van overtuigd dat de gevolgen daarvan niet uit de weg worden geruimd, waar het de rechtvaardigheid en de liefde Gods is die dwingt ons om de vruchten van onze eigen daden te ondergaan. Ik geloof dus niet in een genade die ons vrijmaakt van de totale schuld, maar wel in een genade die ons vrijmaakt van het schuldbewustzijn en ons in staat stelt om de gevolgen van onze eigen daden gemakkelijker te dragen.

Ik hoop dat het voldoende is.

Reactie: Dank u wel.

Antwoord: Geen commentaar?

Vraag: Een soldaat sterft in de oorlog, iemand doodt, moet hij daarvoor boeten? Wordt dat als moord gezien?

Antwoord: Ja, dat is wel een heel erg moeilijke vraag. Ik zou geneigd zijn om deze te beantwoorden met: neen, ik zie het niet als moord maar als doodslag. Wat dat betreft kunt u (onze juridische voorzitter) waarschijnlijk beter de finesses onderscheiden dan de meeste aanwezigen, maar ik wil het wel verklaren. Een moord is een opzettelijk en met redenen overlegd doden; een doodslag is het, haast per ongeluk doden. Een soldaat wil over het algemeen niet een bepaalde tegenstander doden, maar doodt of uit zelfverdediging of omdat het toevallig zo uitkomt; hij zal dus niet overlegd doden en mag niet aan moord schuldig worden geacht. Aan de andere kant, wanneer hij een besef heeft van de heiligheid van het leven, dan zal hij toch begrijpen dat hij iets doet wat niet mag.

Consequentie: hij zal ervoor moeten boeten, omdat hij gezondigd heeft tegen zijn eigen geweten en zijn eigen begrip in. Heeft hij echter de volledige overtuiging gehad dat hij terecht deze andere doodde, dan zal hij wel de ellende van de oorlog aan de lijve ervaren - eerste les - plus de gevolgen van de oorlog - tweede les - maar zal er toch gemakkelijker afkomen dan iemand die eigenlijk met een innerlijk verzet aan de oorlog begint, zich dan laat overweldigen door de roes van haat en bloeddorst, die heel vaak na de eerste dagen van angstig afwachten naar voren komt, en zal zichzelf later juist om het koelbloedig doden wat hij heeft gedaan, nu ja, zeer sterk straffen.

Ik hoop dat ik het zo duidelijk genoeg heb gezegd. Als het niet duidelijk is dan zegt u het maar, dan gaan we verder.

Vraag: Er is in het keuze-onderwerp gesproken over de Witte Broederschap, zoals u weet. Nu is deze vraag gesteld: zijn de grijze broeders niet geestelijk tegengesteld aan de broeders van de Grote Witte Broederschap?

Antwoord: De grijze broeders zijn niet tegengesteld daaraan, maar indien u de Grijze Broederschap bedoelt die ik ken, heeft zij wel een totaal andere taak. De taak van de Grijze Broederschap is niet het regeren van de wereld, maar het redden en verheffen van diegenen die in de duistere sferen vertoeven en het hen opvoeren tot een hogere sfeer. Zij voeren de strijd tegen het kwade, niet op de wereld - in tegenstelling met de Witte Broederschap - maar speciaal in de sferen en trachten, door meer en meer mensen van de ban van het demonische los te maken, de kracht van het demonische zelf te verzwakken.

Is dit voldoende duidelijk? Als het te vlug gaat zegt u het maar, hoor, dan doe ik het langzaam-aan.

Reactie: Het gaat iets te vlug.

Antwoord: Ja, dat dacht ik wel. Nou, dan zal ik het nog eens langzaam zeggen.

Dus de Grijze Broederschap werkt in de sferen en tracht, door in de sferen degenen die tot de duistere sferen behoren, degenen die daartoe zouden vervallen en in gevaar van sterven op aarde zelfs, te helpen en te verheffen tot een hogere sfeer, door het licht dat de geest ontvangt, de kracht van het demonische minder sterk te maken.

Is het nu duidelijk?

Reactie: Ja, dank u wel.

Antwoord: Het was mij een waar genoegen, hoor. Ik weet van mezelf: ik heb de fout om vlug te praten, maar ja, ik kan er niets aan doen, hoor, ik ben een wandelende spraakwaterval wanneer ik weer op aarde ben. Zullen we verder gaan?

Vraag: Ik meen me te herinneren dat enige tijd geleden door een onzer geestelijke vrienden iets gezegd werd over een vrouw in Engeland die door de Orde zou zijn geïnspireerd. Namen mochten nog niet genoemd worden, maar, zo werd gezegd, wij zouden weten wie het was als de tijd daarvoor gekomen was. Ik kan dit helaas niet meer terugvinden in de verslagen. Nu las ik gisteravond in de courant over een Engelse

onderwijzeres die in trance oud-Egyptisch spreekt, een taal waarvan Egyptologen die slechts medeklinkers en grammatica kennen. Zij echter spreekt ook de klinkers uit en zij vertelt dat zij een Egyptische prinses was die drieduizend jaar geleden voor de Farao danste. Is deze Engelse vrouw nu degene waarop gedoeld werd? Hier het u het bericht.

Wilt u dit nog even voorlezen? (Dit wordt aan de voorzitter gevraagd).

Antwoord: Het bericht is mij bekend, of beter gezegd het geval in kwestie. Ik bedoel, dat kunnen we dan voorkomen, dat neemt ook weer tijd. Maar deze vrouw in kwestie is niet dezelfde, dat is punt één.

De prinses in kwestie deelt de laatste tijd - en dit is inderdaad de laatste tijd, de laatste twee jaar - haar persoonlijk leven met een inspirerende geest, die zeer sterk op de voorgrond begint te treden. Deze geest is inderdaad datgene wat de onderwijzeres in kwestie beweert te zijn en heeft o.a. aan Egyptologen al verschillende diensten kunnen bewijzen, niet alleen in taalkundig opzicht, maar ook door de duiding van bepaalde tekeningen en bepaalde religieuze gebruiken die hun tot nog toe betrekkelijk duister waren. Zij behoort niet tot onze Orde en de inspiratie vindt niet vanuit onze Orde plaats.

Is dit voldoende en langzaam genoeg?

Reactie: Ja, dank u.

Vraag: Kunt u mij ook zeggen wie Hitler in zijn vorige leven is geweest?

Antwoord: Ach, ik zou haast zeggen: we hebben het eens keer verteld. Zoek het maar na. Maar mag ik daarop antwoorden dat dat uiteindelijk van weinig belang is, omdat elk mens in elk leven het product van zijn vroegere daden is.

Mag ik het daarbij laten? Zullen we verder gaan?

Vraag: In de buurt van Hiroshima zouden monsterlijke kinderen geboren worden, als resultaat van radioactieve straling, waardoor de levenskiem verstoord zou zijn. Dit als gevolg van de atoombom die Hiroshima heeft verwoest. Berust dit op waarheid?

Antwoord: Inderdaad volledig juist. In een Japans weeshuis dat, ondanks verzet van Japanse autoriteiten, nog voortdurend door Amerikaanse onderzoekers wordt bezocht, bevinden zich op het ogenblik tegen 150 kinderen die als mutaties kunnen worden aangezien, resultaat van vervorming van degenen die in het moederlichaam aanwezig waren op het ogenblik dat de bom explodeerde of kort daarna werden geconcipeerd.

Verder kunnen we ook vermelden dat ook op plantaardig en dierlijk gebied bepaalde mutaties voorkomen. U zult daarover echter niet al te veel horen, gezien het feit dat men hoopt deze gevolgen verder te kunnen voorkomen en onrust in de wereld als resultaat hiervan zeer zeker niet gewenst is.

Wij kunnen verder bijvoegen dat met de nieuwe bommen die men op het ogenblik heeft, dergelijke resultaten waarschijnlijk niet meer voorkomen, waarbij een ogenblik van bestraling door een dergelijke bom, met behoud van leven, de totale vruchtbaarheid wel vernield zal worden, waar deze straling een zodanige hardheid heeft dat ze praktisch alle delen verstoort.

Ik hoop dat dit voldoende is.

Vraag: Hoe denk u over Christian Science?

Antwoord: Ik vind het een grote waarheid, die heel verkeerd in de praktijk wordt gebracht. Christian Science bevat n.l. de volledige waarheid, omdat Mary Baker-Eddy, zich baserende op de Bijbel, inderdaad de oude wijsheid die ook Jezus bezeten heeft, naar voren gebracht.

Alleen vergeten die lid zijn van de Church of Christian Scientist en degenen ook die Christian Science toepassen vaak, dat een volledig geloof een noodzaak is. En met een onvolledig geloof en een beetje vroomdoenerij komt men er niet.

Vandaar dat men vaak op onverantwoorde wijze gebedsgenezing tracht te bewerkstelligen, waar dit met het aanwezige materiaal niet mogelijk is. De waarheid zelf echter, vervat in de werken, moet ik als juist aannemen. Niet juist noem ik de wijze waarop vele volgelingen en beoefenaren van Christian Science dit toepassen in een wereld die daarvoor niet rijp is en waarvoor zij ook zelf niet rijp zijn.

Voldoende?

Redactie: Ja, dank u.

Vraag: Waarom is de rooms-katholieke kerk altijd heilig en waarom verklaart ze telkens weer mensen heilig? Wat voor doel heeft de kerk dan eigenlijk?

Antwoord: Waarom reikt H.M. de Koningin door middel van haar ministers of afgezanten lintjes van de militaire Willemsorde uit? Om verdiensten te belonen. En een heiligverklaring van de katholieke kerk is uiteindelijk ongeveer gelijkstaande met een dergelijke bevordering in mijn ogen. Men stelt n.l. vast, op grond van leven plus gebeurtenissen na de dood - dit mag u er rustig bijnemen, dus werkelijkheid door wonderen etc. - dat een persoon heilig is. Dit is iets anders dan een zaligverklaring, hoor. Bij een zaligverklaring neemt men aan dat de persoon in kwestie in de lichte sferen, of in de termen van het katholicisme in de hemelen, maar men neemt niet aan dat hij daar een buitengewoon grote machthebber is.

Maar is iemand heilig verklaard, dan neemt men aan dat deze mens zoveel verdiensten in zijn leven heeft verzameld, dat hij dus onmiddellijk het oor Gods heeft en als bemiddelaar voor de mens kan treden. Het is een kerkelijke en misschien ietwat dogmatische weergave die in zichzelf wel enige dwaasheid heeft in onze ogen. Ik kan mij voor de wereld het acceptabele hiervan nog voorstellen, maar dat lijkt ons heel vreemd waar we onze eigen sfeer kennen, dat iemand op aarde daarin zoveel inzicht heeft dat hij beslissen kan wat wel en wat niet waar is. Dus, er is daarover natuurlijk zeer veel commentaar te leveren.

Ik voor mij zou mij er graag toe bepalen het volgende te zeggen: Elke mens, onverschillig in welke religie of religie die overgaat en wat de katholieke kerk noemt: "staat van genade" en wat wij noemen een bewust zijn van het goddelijke en een streven waarbij het goede in het leven overheersend is t.o.v. het kwade in eigen bewustzijn, die komt in de lichte sferen en kan vanuit die lichte sferen, wanneer hij voldoende, of zij voldoende kracht heeft, werken op aarde voor degenen die contact met hem/haar zoeken en degenen ook voor wie ze wat voelen.

Het resultaat is dus dat, ja, hoe moet ik het zeggen? Eigenlijk de katholieke kerk met haar heiligverklaring zo ongeveer hetzelfde zou zeggen wat wij zouden zeggen wanneer we zeggen: er is nu pas iemand doodgegaan, een bepaald iemand die wij kennen en deze mens is in de hoogste sferen. Dan spreken wij het anders uit, maar we bedoelen eigenlijk hetzelfde. De heilige verering die daaruit voortspuit, het doet ons vaak wel een beetje vreemd aan, dat geef ik eerlijk toe. Per slot van rekening, menen wij dat een heilige als middelaar te gebruiken naar God toe, is een wantrouwen tegenover Gods onmetelijke liefde. Maar per slot van rekening, dat moeten de aanhangers zelf weten.

Wanneer echter de kerk heiligen erkent op deze wijze, dan is het ook begrijpelijk dat zij deze verdienste blijft erkennen op dezelfde wijze, zolang ze haar eigen hiërarchie op de nu bekende manier uitdrukt, als ik mij niet vergis in een leidende en strijdende en zegevierende kerk. Daar is het idee van heiligen en heiligverklaringen absoluut deel van en het behoort dus inderdaad in het karakter van de katholieke kerk om dit voort te zetten.

Is dat voldoende beantwoord en belicht zo, of moet er nog iets bij?

Reactie: Dank u wel.

Vraag: We hebben op deze Vrijdagavonden al vaak uiteenzettingen gehoord, die aanmerkelijk verschilden van de orthodox-christelijke wereld- en levensbeschouwingen, die vele van ons van huis uit meegekregen hebben. Door deze eigen restanten is het vaak moeilijk een objectief begrip te vormen - voor ons nieuwe - denkbeelden. Maar daar men details vaak duidelijker ziet worden, als ze geplaatst worden naast een ander beeld, zodat de verschillen het totale beeld helpen verhelderen, is mijn verzoek aan u: Wilt u een uiteenzetting geven over het Pantheïsme en daarbij vooral naar voren brengen, in welke opzichten de "O.D.V." van deze levens- en wereldbeschouwing afwijkt en waarin zij er mee overeenkomt?

Antwoord: Nou, het is een betrekkelijk eenvoudige kwestie zelfs. De vraag is lang maar het antwoord kan kort zijn. Ik zal er echter zelfs over uitweiden. Pantheïsme is algodendom, zoals u weet. Een Pantheïstische levensbeschouwing ziet in alles een god of de godheid. Wij zien in alles een deel van de geuite godheid, en wij verschillen dus in zoverre dat wij niet in alles God zien, maar in alles een deel van het goddelijke menen te herkennen, en door elk deel van de goddelijke uiting menen tot het goddelijke door te kunnen dringen, waarbij wij dus niet het goddelijke aan alles toekennen, maar integendeel menen dat wij alle dingen kunnen gebruiken als middel om tot God te komen.

Het is dus het verschil eigenlijk, iemand die zegt: hier liggen een groot aantal stoepjes, weet u wel, van die stenen om op te stappen op een paard bv., en deze stenen zijn de waarheid, daardoor kun je het paard kennen, dat is het paard. Dan zeggen wij: nee, het is niet het paard zelf maar het is het middel voor ons om het paard te kunnen bestijgen.

Ik hoop dat het voorbeeld duidelijk gekozen is.

Dus, het Pantheïsme zegt in alles God te zien. Nu geloven we inderdaad dat God in alle dingen is, maar wij geloven niet dat alle dingen God zijn en daar zit een groot verschil in. Wanneer ik n.l. zeg: "alle dingen zijn God", dan kan ik mij tot elk ding wenden en dan wend ik mij naar God. Wij zeggen echter: de kern van alle dingen is goddelijk en dus is God in alle dingen. Het is misschien een klein onderscheid maar een onderscheid dat o.i. toch veel betekenend is. Wanneer wij moeten vasthouden aan één onvoorstelbare Godheid, dan weten we dat het zo ontzettend moeilijk is om ook maar op enigerlei wijze tot die God door te dringen; Hij blijft voor ons een ver en onbereikbaar iets, of Hij is een soort eersterangs Sinterklaas op een troon. En je kunt het je voorstellen, die kan ons toch op de duur niet bevredigen.

En daarom gaan wij God zoeken en Zijn uiting en wij zeggen: in alles, in alle verschrikkingen, alle schoonheid moeten we God terugvinden omdat Hij, Zijn schepping uitende, niets anders kon uiten dan wat Hij was. Want Hijzelf is volmaaktheid en zou Hij uiten buiten Zichzelf, dan zou Hij daardoor Zijn eigen volmaaktheid de prijs geven, dan zou Hij Zichzelf tot onvolmaakt maken, nietwaar? Dat is een onmogelijkheid voor een volmaaktheid. Ze sluit wel het onvolmaakte in en dus is onze wereld in onze ogen onvolmaakt, maar ze maakt deel uit van het volmaakt goddelijke. Ben ik nog steeds te volgen, ja?

Reactie: Ja.

Nou, dan komt hier vanzelf uit naar voren dat, of ik nu een roos zie bij wijze van spreken, of een vlo, in beide iets van de goddelijke wetten geuit is en dat ik bij de beschouwing van beide evenzeer tot het goddelijke door kan dringen. Dit is niet zover van het Christendom als u misschien zou denken, want in het oud Christendom werden indertijd ook dergelijke begrippen gehandhaafd.

En er is zelfs een tijd geweest dat men leraarde - dat was dan wat tegenwoordig catechisatie is - door de leerlingen attent te maken op de verschillende dingen bv. in de natuur en aan de hand van deze dingen hen te spreken over het goddelijke, of goddelijke liefde, het vaderschap van het goddelijke te belichten en zo vanzelf te komen tot de verhouding Vader-Zoon, waarin Jezus dan de volmaakte Zoon uitmaakte.

Maar wij gaan verder, wij zeggen: wanneer Jezus in Zijn stoffelijke vorm Zoon Gods was, dan mag Hij dat bewust geweest zijn, dan zijn wij het onbewust. Maar wij zijn ook kinderen Gods, want wij zijn uit God geboren. En omdat wij uit God geboren zijn, weten we zeker dat onze Vader ons niet teloor laat gaan en dat we tot Hem terug kunnen keren. Voor ons is de liefdewet, de goddelijke liefdewet, die naar ons idee logisch ontstaan uit het feit dat niets zonder het goddelijke kan bestaan, het goddelijke dus het Al en alles in stand houdt, voortdurend en zonder enige pauze of twijfel, voor het goddelijke een voortdurende genegenheid, een Vaderrelatie t.o.v. het gehele geschapene bestaat. En een Vader kan Zijn kinderen wel straffen, maar Hij zal ze nooit voor eeuwig uitwerpen in een duisternis en van Zijn wezen afsnijden, want daardoor zou Hijzelf niet meer Vader zijn.

Ik hoop dat ik daarmee het verschil duidelijk genoeg naar voren heb gebracht, vrienden. Maar als er commentaar op is, dan wil ik er gaarne verder op in gaan, hoor. (Geen commentaar) Er zijn verder ook geen vragen, hè? Nou, wij hebben toch nog wel even de tijd, al is het niet erg lang.

Mag ik dan een klein woordje spreken over de verschillen waarover u zo-even sprak, die tussen het orthodoxe christendom en onze richting liggen? Per slot van rekening, de Orde der Verdraagzamen probeert iets te doen. Wanneer u een echt orthodox christen bent dan komt u niet hier. U komt alleen hier wanneer u iets zoekt en dus geen vrede meer kunt vinden in het totaal van uw eigen strenge en strakke leerstelling. Wanneer deze leerstellingen uw leven beheersen en u kunt er toch geen vrede mee hebben, dan moeten die leerstellingen langzaam, niet al te abrupt misschien, maar toch wat veranderen. U bent als christen geboren en opgevoed en al volgt u ook uw hele leven onze weg en u zult u later in ons midden begeven, geloof mij, zolang u op aarde leeft, zult u een christen blijven. Een orthodox-christen of een katholiek of een vrijzinnige, naar gelang u geweest bent in uw jonge jaren. Maar dat neemt niet weg dat wij u kunnen leren om de christelijke grondstellingen die in u leven, op een andere wijze te bezien en op een andere wijze toe te passen, en daardoor de vrede te vinden die Jezus wist te vinden zelfs in Zijn grootste nood, maar die de mensen vaak, ondanks hun christelijke uitlatingen, z.g. christelijke levenswandel, niet bereiken.

Wij moeten n.l. precies weten waar onze grens ligt. En wij proberen u te helpen die grens te vinden door alle feiten die we kunnen verzamelen van filosofie en van wetenschap voortdurend tegenover elkaar te stellen en te vergelijken als het ware met het Christendom, met de grondstelling die uzelf aanhangt. Wij willen u niet doen afvallen van uw kerk, gelooft u dat niet; wij willen u zelfs niet verwijderen daarvan. Maar wanneer u hier komt, dan bent u ontevreden en in die ontevredenheid bestaat voor u de noodzaak om uw eigen gezichtspunt te verruimen. Wanneer u dan later besluit om terug te keren in die kerk, of dat u besluit eenzaam verder te gaan of een andere groep, ach, dat maakt niet zoveel uit. Maar de geest die gevangen is in de barre keten van het dogma, die slaat zich vaak haast een wond tegen al die wetten die er rond gebouwd staan, die hij niet kan verwerken of accepteren. Ons doel is alleen maar om de gevangenen te bevrijden, één van de christelijke daden van barmhartigheid. Om u te bevrijden uit de waan van uw eigen denken in de hoop dat u in vrijheid met ons of met anderen zult kunnen komen tot een gelukkig en harmonieus leven op aarde, dat ook geestelijk betekend is en een bevrijd geestelijk bestaan in de sferen. U moet mij niet kwalijk nemen dat ik dat aan de vraag toevoeg. Maar per slot van rekening er zijn door de inleider ook al beginselverklaringen gegeven, waarom zou ik het me niet toestaan om er mee af te sluiten?

Vrienden, als u eens iets hoort wat u niet past, leg het desnoods ter zijde; wat u niet kunt verwerken, leg het maar opzij. Maar wat u wel verwerken kunt, vergelijk dat met uw eigen levensbeschouwing en denkt u dat wij gelijk hebben, probeer het in uw eigen levensschema in te passen. U moet niet leven met ons; u moet met uzelf leven, met de krachten die in u bestaan, ook met wat uzelf gelooft, ook met wat uzelf nastreeft. En daarbij laat ik het, vrienden, en ga het woord overgeven aan de laatste spreker.

Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden, ik mag voor u gaan besluiten met 'Het Schone Woord'. En ik zou dat deze keer graag, ik zou haast zeggen ter ere van de ster, besluiten met vijf begrippen die u mij opgeeft, zo mogelijk in één woord.

Reactie: Diepzinnigheid - Liefde - Lotus - Tevredenheid - Toewijding.

TOEWIJDING

Ik heb U mijn leven toegewijd,
Omdat ik ken dat wat me leidt
In mijn bestaan.
Ik weet dat ik een weg moet gaan
Die Gij mij, God, opgelegd heeft.
Gij zijt een Heerser, Gij hebt recht;
Ik zal Uw wegen gaan,
Ik zal Uw weg betreden.
Ik ga, zoals Uw Zoon
Voor ons een heeft geleden.
Leidend naar Uw woord
En streven naar Uw wet,
Uw natte en wezen toegewijd,
Totdat Uw liefde mij bevrijdt
En eindelijk aan mij wordt
De vrede waar het hart naar dorst

DE LOTUS

Wat ligt gij aarzelend bleek gepiekt
In 't bleke manelicht,
Wat houdt gij nog verhuld de kop
Op 't bleke licht gericht?
Wat bloeit gij open, aarzelend, teer,
Hoe kun je je hart bekoren?
Het lijkt als trekt gij in het spiegelend meer
Ik hoor de zachte klokken klinken,
Ik hoor van zang die verder schrijdt
De Lotus als een ster aanblinken
Ontplooit de kracht van de eeuwigheid.
'k Hoor stemmen, niet met mijn oren;
Ik zie en toch zijn d'ogen blind,
Ik ben zo krachtig als nooit tevoren
En voel mij innig zo bemind
Van krachten en door kracht gedragen,
Dat heel de wereld mij ontglijdt,
'n Ogenblik een hand mij schijnt te schragen
Terwijl ik proef van d'eeuwigheid.
Ach Lotus, komen nu de dagen
En komt het bleke manelicht,
Gij bloeit, breekt open zonder vragen
En zij tot 't lichte steeds gericht.
Hoe kan ik zonder U de dagen
Van het geestelijk bestaan doorstaan?

Gij kent de waarheid, antwoordt op de vragen,
De ware kracht van het bestaan.
Zo zal mijn geest als Lotus eens
Mij tot het Lichte dragen.
Als een Lotus ontplooit
Haar liefdesbloem zich vol van tevredenheid.
Bewustwording spreekt' nu is het volbracht;
Je hebt aan je taak voldaan.
Verantwoording zegt: "nog is het geen tijd,
Ik zie anderen stille staan
Op de wegen naar de eeuwigheid."
En zo daal je neer
En je vliegt weer omhoog
En je jubelt het lied van de sferen.
Want werk je dan nog
En ben je bewust niet
De volheid der liefde des Heren,
Zo ben je tevreden en vol van geluk,
Bewust van de kracht in je leven
De liefde van God door je arme bestaan
Aan andere levens je geven.

TEVREDENHEID

Ik ben zo graag tevreden
Wil vrede is mij lief
En toch verstoort mij steeds
De onvree, vreemde dief,
Het stil, gerust bestaan
En ik voel te moeten vliden
Als ware ik belaagd
Door vele kwade lieden
Die nemen het kostbaarst goed
Wat in je hart je draagt.
Ach Heer, ik voel mij soms
Een wijle zwaar belaan.
Maar zie ik naar Uw wereld,
Zie ik naar Uw land,
Hoe kan ik ontevreden zijn?
Dit al ligt in Uw hand
Als gouden blad ter wereld uitgespreid.
Het leven schenkt tevredenheid
Voor wie het goed beschouwt,
't is weerschijs van een eeuwigheid.

LIEFDE

Hoe kan ik leven zonder liefde
In liefdeloos tien einde gaan,
Hoe kan ik je ooit geven
Rechtvaardigen mijn vaag bestaan?
Hoe kan ik de liefde
Die met zegen mij leidt,
Waar ook mijn weg mij voert,
Hoe kan ik zonder 's Heren liefde
Die steeds weer mijn hart beroert

Mijn wegen gaan?
Hoe kan ik zonder dit te erkennen
En liefdeloos ter wereld staan?
Nee, al der werelds roem en waan,
Die wil ik van mij werpen.
Maar zal de liefde in mij sterven,
De pijn die mij zou snerpen,
Zou doden hiel het bestaan.
Want zonder liefde kan geen Geest
Tot aan zijn Schepper gaan.

En daarmee vrienden dank ik u voor uw aandacht en wens u een goedenavond en een prettige huisgang